

16.08.2014 - Klokken er syv - og morgenshowet kan begynde

Stå så op. Nuuu! Hvor mange gange skal jeg sige det? Vi kommer for sent, hvis du ikke står op nu. Lige nu. Jeg mener det. Skynd dig så, jeg kommer for sent på arbejde, og du når ikke skolen til tiden, og du ved hvor sur, Birgitte bliver, hvis du ikke er der, når det har ringet ind. Vi kører om ti minutter, og hvis du ikke er færdig, kommer du ikke med, og du når ikke at få noget morgenmad, men så er du altså også selv ude om det.

Dit idrætstøj ligger vådt og klamt, hvor du smed det i mandags, kan jeg se. Så må du bare tage det på sådan i dag. Der er ikke andet. Det kan vel ikke være mit problem, at du bare smider det. Ja, jeg siger det bare. Du er snart elleve, og hvor ofte har jeg ikke sagt....

Markus ligger i sin seng, som var god varm, lige ind til hans mor snuppede dynen. Ih, altså. Nu sov han lige så godt. Han er megatræt. Computerspillet i aftes trak ud, for det var umuligt at lukke ned for det spil, han lige var så godt i gang med og for den fjende, han var i færd med at besejre. Og så meget op over kan det vel heller ikke være.

Han prøver at lukke af for de irriterende højlydte kommandoer fra alrummet, hvor mor iført morgenhår, tandbørster, vaskeklud, usmurte madpakker, Tv2 News, iphone og computer, skyder morgenen i gang. Han kan høre, at far tilskynder Alma til at selv at tage tøj på i sofaen i stuen og spise i det mindste bare to bidder toastbrød med nutella imens. Men der er Timmytid på Ramasjang, som hun viiiil se, så far må under hyl, skrid, og neeej , jeg vil ikke have tøj på nu og flyt dig så, jeg kan ikke se, hvad Timmy gør, snart fatte, at Alma også i dag kommer i skole uden morgenmad.

I min sidste klumme skrev jeg om de nye skolebørn og alle skolebørn, og om noget af det, skolen og i særdeleshed forældre kan gøre for at hjælpe børnene til at få en god skolestart og et godt skoleliv i det hele taget. For uanset skolens muligheder, umuligheder eller skolereformer, tager enhver skoledag for ethvert skolebarn sin begyndelse hjemme i familien. Og det uanset, om barnet bor hos begge sine forældre, hos en forælder, mest hos den ene, på skift, i en regnbuefamilie eller på helt andre måder.

Med fare for at lyde som verdens ældste, mest kedelige og sure dame, vil jeg påstå, at alle gode morgener og enhver god skoledag starter derhjemme. Ja, jeg vil endda hævde, at den tager sin begyndelse allerede aftenen inden.

Jeg ved godt, at morgenerne rundt omkring kan se meget anderledes ud end hos Marcus' og Almas familie, og at mange kan det der med at skabe en god morgenstund.

Eller ganske enkelt har øvet sig i at gøre det og gør sig umage hermed. Fordi de ved, eller har fundet ud af, at det er al umagen værd.

Jeg ved også, at historien om, at fem-seks-syv mennesker kommer ud ad døren hver eneste morgen i lutter fred, fordragelighed og idyl HVER morgen ikke holder.

For det kan ganske enkelt ikke lade sig gøre.

Men nogen, også jeg, kan måske alligevel genkende bare en lille smule fra Marcus, Alma og deres mor og far.

Der er ingen tvivl om, at det er en kæmpe hjælp for skolebarnet, dets forældre og for skolen, at familien kommer ordentligt af sted om morgenen. Sådan at de første skoletimer ikke skal bruges til at vågne og få krop og sjæl til at hænge sammen, eller på at være sulten, tørstig, træt og fyldt af vrede ord, stress og jag, der følger med helt ind i klasseværelset og ofte langt op ad formiddagen. Måske med gråd, indadvendthed, heftige reaktioner, myrer i bukserne og deraf manglende undervisningsparathed til følge. Med andre ord: Hos morgenkaosbarnet er der lukket for al indlæring. Der er ganske enkelt optaget i hovedet og ingen plads til bogstaver, tal, historier og lytning.

Det siger sig selv, at dette kan kræve ualmindelig megen tålmodighed hos både lærere og klassekammerater, og barnet ender somme tider med at få skæld ud for noget, der i virkeligheden tilhører far og mor.

Og far og mor? Jamen, de er, ud over selv at mærke stress og jag, ofte fyldt med den sorteste samvittighed over, at det er sådan, det er, eller sådan, det er blevet.

Men i virkeligheden er det ikke så meget, der skal til for at sende familiens medlemmer af sted med krop og sjæl samtidig.

En ordentlig morgen starter ganske enkelt aftenen før med at pakke skoletasken sammen med barnet. Tøj findes frem, og her må barnet gerne have indflydelse på valg og farvesammensætning, hvis det ellers passer nogenlunde med årstid og vejr. Det er også en god ide med bad om aftenen, så der ikke er brug for storvask næste morgen.

Madpakken smøres, drikkedunken fyldes og stilles i køleskabet natten over. Sørg også for at afslutte dagen rart med at læse godnathistorie og tale lidt om dagens forløb. Find eksempelvis hver især tre ting, der har været godt ved dagen. Put barnet i seng i ordentlig tid med hensyntagen til barnets søvnbehov. Det kan ikke understreges nok, hvor vigtigt det er at få sovet tilstrækkeligt.

Næste morgen starter med, at mor og far, eller den af dem, der nu er der, står op i så god tid, at de kan nå at tage bad, klæde sig på og dække morgenbord og andet, INDEN dagen starter for barnet.

Morgenen for barnet kan med fordel inddeles i fire faser på hver et kvarter-tyve min.

Fra mange familier og børn ved jeg, at det kan være en stor hjælp at tegne morgens forløb i fire billeder. For barnet skaber det struktur at vide, hvad det skal hvornår, og de fleste børn synes desuden, det er sjovt og elsker, når de bidrager til, at få den gode morgen til at lykkes:

Morgenvækning med stille og roligt morgenknus, lidt nussen og orientering om, at der bliver kaldt igen om fem-ti min.

Morgenmad uden tv, computer, telefoner og andet isenkram til at forstyrre og forvirre, men med både voksne og børn omkring bordet med ordentlig og nærende morgenmad. En del børn holder af at starte med lidt frisk frugt som æblebåde eller andet.

Småsnak imens lidt om dagen og om det, der kan være at glæde sig til hver især.

Tøj på og børste tænder.

Af sted. Hav en dejlig dag. Knus. Vi ses i eftermiddag.

Og fortvivl så ikke, når morgenen alligevel en gang i mellem kan komme til at ligne noget, der er løgn. Sådan er det bare. Ingen regler uden undtagelse. Men for at der kan være undtagelser, må der jo også være regler.